

Extra seizoen doorgaan is geen optie voor de knieën van korfballer Joost Kuipers

Afscheidswedstrijd al gespeeld

Tessa de Wekker

Leiderdorp ■ Na dertien jaar in het eerste van Pernix had aanvoerder Joost Kuipers (29) een schitterend afscheid voor zichzelf in gedachten. Met een kampioenschap en promotie naar de hoofdklasse zou de Leiderdoper een punt achter zijn korfballoopbaan zetten. Twee dagen voor de kampioenswedstrijd gooide corona roet in het eten. „Inmiddels kan ik het wel relativeren. Mensenlevens zijn veel belangrijker. Dan mogen we niet klagen dat het korfbal niet doorgaat.”

Zo dacht je er twee weten geleden vast niet over?

„Nee, toen was ik heel boos. Het besluit kwam ook zo snel. Het kampioensfeest was al gepland. Het is vooral balen omdat ik na dit seizoen stop. Dat afscheid wordt heel anders dan ik me had voorgesteld. Ik heb mijn laatste wedstrijd gespeeld zonder dat ik het wist.”

Heb je overwogen er nog een seizoen aan vast te plakken?

„Nee. Daarvoor heb ik te veel last van mijn knieën. Na elke training en wedstrijd heb ik nog dagen pijn. Ook op mijn werk heb ik er last van. Als ik fit was geweest, was ik zeker nog een jaartje doorgestaan, maar dat is helaas geen optie.”

Hoe zien je dagen er nu uit?

„Ik werk nog gewoon gelukkig. Ik werk in de gehandicaptenzorg, met cliënten met veel agressie. Normaal werk ik op een zorgboerderij in de dagbesteding. Onze locatie is dicht, maar we werken nu op de woningen van onze cliënten. We proberen ze bezig te houden.”

Hoe hou je mensen met agressie binnen bezig?

„Het is aanpoten. Veel van de cliënten begrijpen de situatie niet. Opeens zijn hun dagen heel an-

Korfballer Joost Kuipers traint regelmatig op het veldje naast zijn huis.

FOTO TACO VAN DER EB

Thuiswedstrijd

Het coronavirus houdt de sportwereld in een ijzeren greep: geen wedstrijden, geen trainingen. Hoe blijven de sporters in onze regio fit?

ders. Ze mogen niet van het huis weg. We zijn de tuin met ze aan het opknappen. Een andere keer bakken we een taart en we maken samen schoon. Het is pittig, maar aan de andere kant vind ik mijn werk ook nu heel erg leuk. We proberen er wat van te maken met

zijn allen. Gelukkig is mijn werk er nog en zit ik niet hele dagen thuis.”

Doe je zelf nog wat aan sport?

„Ik woon samen met mijn vriendin en een teamgenoot in een appartement. Met zijn drieën trai-

nen we regelmatig op het veldje naast ons huis. Of we doen binnen een work-out. Met mijn vriendin loop ik ook hard of we gaan wandelen. Ik kan echt niet stilzitten.”

Ben je bang in deze situatie?

„Bang niet. Niet voor mezelf in elk geval. Maar voor kwetsbare mensen is het een heel ander verhaal. Daarom ben ik wel voorzichtig voor anderen. Ik hou me zoveel mogelijk aan de richtlijnen. De tante van mijn vriendin heeft corona. Ze woont in Zwolle, maar we hebben wel gehoord dat het echt heel naar is.”

Nog even terug naar het korfbal. 6 april wordt bekend hoe de bond de competitie gaat afhandelen. Wat denk je?

„Dat is lastig om te zeggen. Ik denk dat ze het veldseizoen zullen annuleren. Ook op het veld stonden we bovenaan en denk ik dat we kampioen zouden zijn geworden. Wat betreft de zaal: daar is 85 procent van de wedstrijden gespeeld. Ik hoop dat ze besluiten de nummers 1 als kampioen aan te wijzen en de laatste teams te laten degraderen. Dan kunnen we als dit allemaal voorbij is toch nog een feestje vieren.”

Feest is gevierd maar titel staat op de tocht

De kampioensploeg van ZV Sassenheim.

EIGEN FOTO

Hein ten Berge

Sassenheim ■ De waterpoloërs van ZV Sassenheim beleefden een foutloos seizoen. De ploeg van coach Geert Lambers kon na negentien opeenvolgende overwinningen op 8 maart al aan de champagne.

Dat Sassenheim dit seizoen een klasse apart was in de derde klasse, is geen voer voor discussie. Achtervolger De Futen, dat nog vijf wedstrijden voor de boeg had, kon al niet meer langszij komen. En dus kon de vlag in zwembad de Wasbeek al in een heel vroeg stadium uit.

De formatie uit Sassenheim was daarbij het eerste standaardteam dat zich kampioen mocht noemen in het seizoen 2019/2020. En naar het zich nu laat aanzien blijft de

ploeg ook het enige team dat zich dit seizoen kampioen mag noemen.

Ook de KNZB besloot in navolging van andere sportbonden de lopende competities niet uit te laten spelen. Wat de gevolgen voor de promotie/degradatieregeling zijn, is nog niet duidelijk. De kans dat de competities als 'niet gespeeld' worden beschouwd, is aannemelijk. Voor Sassenheim zou dat betekenen dat het kampioenschap geen waarde heeft.

„Er wordt inmiddels gecorrigeerd met de bond”, zegt coach Lambers. „Want wij willen uiteraard graag promoveren. Het is alleen de vraag of het allemaal aan elkaar gelijmd kan worden.”

Wanneer de promotie bevroren wordt, is de ploeg van Lambers afhankelijk van de wensen van andere

clubs. „In dat geval moeten we hopen dat er een team vrijwillig wil degraderen”, aldus de coach. „Je kunt het ook niet maken om tegen clubs te zeggen dat ze gedegradeerd zijn, terwijl er nog vijf wedstrijden gespeeld moeten worden.” De makkelijkste beslissing is om alles bij het oude te houden, denkt hij. „En dat is rot voor ons.”

Maar promotie of niet: het kampioenschap pakken ze Sassenheim niet meer af. „Aan het begin van het seizoen hebben we gezegd voor de titel te gaan. En het is ons ook gelukt. We zijn precies op tijd kampioen geworden. En we hebben het ook nog kunnen vieren. Of we volgend seizoen in de tweede klasse gaan spelen? Laten we het hopen maar ik vrees dat we dit seizoen nog een keertje moeten overdoen.”